

Sygn. akt II CSK 748/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku W F.

przy uczestnictwie A. F.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 8 lipca 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od wnioskodawcy
na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 1800 (jeden tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wnioskodawcy W. F. wniesiona od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 lipca 2013 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna od postanowień sądu drugiej instancji jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150.000 zł. Wprawdzie w skardze kasacyjnej wnioskodawca wskazał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 300.000 zł, jednak jest to wartość całego majątku wspólnego ustalonego w sprawie.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, nie publ., z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, nie publ. i z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11). Sprawdzenie to jest niezbędne w szczególności wówczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że skarżący w celu obejścia przepisów procesowych dokonał zawyżenia wskazanej wartości, instrumentalnie zmierzając do przekroczenia progu wyznaczającego dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2006 r., III CZ 89/06, nie publ.).

Jak zgodnie przyjmuje się w orzecznictwie wartość przedmiotu zaskarżenia sprowadza się do wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego objętego zaskarżeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11). Oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami jest ściśle związane z wynikami postępowania w tych sprawach. O wartości przedmiotu zaskarżenia nie przesądza zatem ani łączna wartość majątku, ani wartość udziału skarżącego. Wartość tę określa natomiast zakres kwestionowanego rozstrzygnięcia.

Może zatem sprowadzać się do różnicy wysokości oczekiwanej i zasądzonej dopłaty bądź spłaty (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2002 r. II CZ 25/02, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2013 r. II CZ 275/13, niepubl.).

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca postępowania nie kwestionował samej zasady podziału majątku wspólnego. Jego interes w zaskarżeniu sprowadza się w istocie do obciążenia spłatą z tytułu podziału majątku wspólnego w wysokości 88.959,50 złotych, zamiast wnioskowanej przez niego kwoty 18.000 zł. Wysokość zasądzonej spłaty jest konsekwencją nieuwzględnienia żądań wnioskodawcy dotyczących waloryzacji wysokości poniesionych nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2, 519¹ § 2 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.

[aw]